

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
ว่าด้วย การลาออกจากราชการ
พ.ศ.๒๕๔๙

.....

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบังคับว่าด้วยการลาออกจากราชการ เพื่อให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อราชการตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) กำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ และมาตรา ๑๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ศรีสะเกษ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ว่าด้วย การลาออกจากราชการ พ.ศ.๒๕๔๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

“ข้าราชการ” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

“ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกจากราชการ” หมายถึง ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

ข้อ ๔ ข้าราชการผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป ชั้นหนึ่งตามแบบหนังสือขอลาออกจากราชการท้ายข้อบังคับนี้

กรณีที่ไม่อาจใช้แบบหนังสือลาออกตามแบบที่กำหนดได้ ใบลาออกจากราชการต้องทำเป็นหนังสือระบุชื่อผู้ขอลาออกจากราชการ วันที่ยื่น วันที่ขอลาออกจากราชการ เหตุผลที่ขอลาออกจากราชการ

การยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน เว้นแต่ขอลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือสมัครรับเลือกตั้งหรือมีความจำเป็นพิเศษให้ยื่นล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๓๐ วันได้

ข้อ ๕ เมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกได้รับหนังสือขอลาออกจากราชการของข้าราชการผู้ใดแล้ว ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกพิจารณาว่าจะอนุญาตให้ผู้นั้นลาออกจากราชการหรือจะยับยั้งการลาออก โดยให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกพิจารณาเห็นว่า ควรอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกมีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออกและแจ้งให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันขอลาออกด้วย

(๒) ในกรณีที่ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกพิจารณาเห็นว่า ควรยับยั้งการลาออก เนื่องจากความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการให้ผู้มีอำนาจยับยั้งการลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันลาออก แล้วแจ้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันขอลาออกด้วย ทั้งนี้ การยับยั้งการลาออกให้สั่งยับยั้งได้ไม่เกิน ๙๐ วัน โดยสั่งยับยั้งได้เพียงครั้งเดียว

(๓) ในกรณีที่ผู้ขอลาออกได้ออกจากราชการไป โดยผู้มีอำนาจมิได้อนุญาตให้ลาออกและมิได้ยับยั้งการลาออก เมื่อครบกำหนดเวลายับยั้งการลาออกแล้ว ให้ถือว่าผู้ขอลาออกได้รับอนุญาตให้ลาออกได้และให้แจ้งผู้ขอลาออกและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทราบภายใน ๑๕ วัน

ข้อ ๖ ในกรณีที่ผู้ขอลาออกได้ยื่นใบลาออกไว้ แต่ได้ออกจากราชการไปก่อนโดยผลของกฎหมาย ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตแจ้งการลาออกตามผลของกฎหมายนั้นให้ผู้ขอลาออกและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทราบภายใน ๑๕ วัน

ข้อ ๗ การยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งให้ยื่นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งอย่างช้าภายในวันที่ขอลาออกและให้ผู้บังคับบัญชาเสนอหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต

เมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกได้รับหนังสือขอลาออกแล้ว ให้มีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้ตั้งแต่วันที่ขอลาออก เว้นแต่จำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการจะยับยั้งการลาออกจากราชการดังกล่าวก็ได้แต่ต้องไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการใช้สิทธิทางการเมืองหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ขอลาออก

ข้อ ๘ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๔๙

(นายจิโรจน์ โชติพันธ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ